

VIATA CULTURALA

Artiștii timișoreni pe scena teatrului din Arad

Luni după-amiază, un colectiv valoros de actori ai Teatrului de stat din Timișoara a prezentat două spectacole cu piesa "Se cătușă un vinovat", comedie în patru acțiuni de Marcel Aymé. Piesa se situațiază, prin conținutul ei, în literatura de sfidătură antiburgheză. Critica pe care o conține vizităză precizează un anumit mediu, cel al justiției, dezvăluie corupția totală ce domnește aci, lipsă de scrupul și încălcarea crasă a principiilor dreptului. Cu un final fără soluții (autorul, datorită poziției sale sociale, neputind înțelege adeveratul motor de dezvoltare a societății) piesa constituie un adevarat rezchitoriu la adresa Justiției burgheze.

In cîteva cuvinte acțiunea se poate relata astfel: Un căntăreț de bar, Valorin, e învinuit de jefuirea și asasinarea unei bătrîne bogățești. Procurorul Maillard, un "as" al barei, un virtuos în obținerea de condamnări la moarte, triumfă și

blică și la fel de compromisă ca și cea familiară.

Regizorul Dan Nasta a reușit printre-viziunea scenică inginoasă să reliefze în totă golicuia lor morală și spirituală o întreagă galerie de reprezentanți ai suprastructurii burgheze. Spectacolul s-a desfășurat într-un ritm viu, susținut de numeroase elemente de comic grotesc și caricatural. În această direcție regia a găsit o adâncă înțelegere și colaborare cu colectivul de interpreți dintr-o care în mod deosebit s-au deținut Radu Avram (Valorin), Silvia Ghelan (Bertholier), Gilda Marinescu (Juliette Maillard), Constantin Adamovici (Fripion), Vasile Crețoiu, artist emerit (Lambourde).

Ridicind probleme deosebit de importante sub aspectul unei comedii usoare, piesa lui Marcel Aymé supune la un altie ex-

amenajare a oamenilor și dreptul lor la felicitate omenească în general. Pentru că regia n-a făcut din drama nerăbdătoare un drăguț sălbatic, ci a plasat-o în contextul contradicțiilor sociale din epoca rezărită. Înălțându-ne-o ca pe un rezultat inevitabil al acestor contradicții și instrument destrucțiv devine astfel și lago. În al doilea rînd pentru că, în perioada luptei de egalitate între oameni, el începe să-și iubească în fața tribunului nevinovăția lui Othello sănătatea sănătății sa cum se cunosc.

prof. STANCA PONTA

va din instituțiile de bază ale societății burgheze, în primul rînd stînd justiția și familia burgheză, care excelează prin corupție, adulter, putrefacție morală. Replica fiind strălucoare și desfășurată într-un ritm susținut, creaază pentru spectatoru neavizat și mai ales pentru minori, pericolul de a-i susține de la o pătrundere exactă a continuumi critic, generat de substratul textului. Piesa se adresează și unui public cu o concepție despre lume deja formată, capabil să filtreze esențialul de leș. Privită prin această perspectivă, acțiunea organizatorilor de a prezenta un matineu exclusiv pentru elevii din clasele VIII-X (foarte puțini din a XI-a) o găsim cu totul neinspirată. Sunt puține temeuri care să ne determine să credem că un copil de clasa a VIII-a poate, după vizionarea acestui spectacol, să ajungă la concluzia exactă care se desprinde. Aceasta cu altă mai mult cu cît nici măcar o scenă nu se adresa tineretului școlar.

Organizarea de matinee speciale pentru elevi la asemenea spectacole care nu îl se adresează în mod direct (urmărindu-se exclusiv numai rețeta de caserii) este dinăudatoare. Conducările școlilor (numai Școala medie nr. 2 a avut în sală aproape 170 de elevi!) care fac educație tinerelor generații trebuie să manifeste pe viitor o exigență mai mare în organizarea timpului liber al elevilor.

V. S.

Purtători ai insignei „Prieten al cărții”

Concursul „Iubili prieten carțea” se bucură de o largă apreciere din partea liceenilor din învățămîntul său. Numai în anul curent au trecut în concurs 750 de tineri și devenit în urma discuțiilor portante, posibili 400 de tineri inserți al cărții”. Rezultatele frumoase în cîstea de obișnuință comunale și în cîstea de la sate. Numai în anul curent au trecut în concurs 750 de tineri și au devenit în urma discuțiilor portante, posibili 400 de tineri inserți

la concurs se vor prezenta în fața comisiilor pentru a purta discuții pe marginea materialului cuprinzîn listele bibliografice, urmînd să primească insigna „Prieten al cărții”.

„Moartea se numește Engelchen“

Tema amintirii războiului care tulbură lîncă spîlful oamenilor chiar după atîta vreme, a fost intens dezbatută în marile opere ale școlii cinematografice poloneze postbelice. În zugăduitoarele pelicule italiene, germane, maghiare. Ea revine — preocupare filozofică majoră, constantă — în filmele francezului Alain Resnais (Noapte și căstă, Hiroshima), în ultimul „Nuriel sau vremec în toatele” reprezentă un minușios retrospectiv examen de conștiință și unui înțăr soldat împins să ucidă în război colonialist din Algeria.

Iată că și cineastii cei realizați acum o confrontare vie, plină de forță mobilizatoare între prezent și trecut înăcăllă proprie. În amintirea eroilor. Rareori am văzut un film în care această confrontare cu trecutul să îlăbi mai multă finalitate, ca această valoroasă realizare a celilor Kadar — Elmer Klos, distinsă în vară cu Medalia de aur la festivalul de la Moscova. Deținându-se înțimplările înăcăllă dureros, de recente pe care le-a trăit, înțărul partizan Pavel Cubelări, desfășoară multă nu numai film proprii sale existențe și al marțialului poporului celoslovac teritorial de ocupanții fasciști, dar, comparând fațele, el le găsește astăzi mai bine sensul, polemizând chiar cu unele din ideile, acțiunile eronate care lămpind firea sa impulsivă lipsită de experiență. Angrenat în viață intensă, activă, risicană, a patrîi-anului, înțărul student nu-a avut timpul, prețul necesar

delectele îndeajuns asupra ei. Conștiința împede a datoriei patriote conduce pașii studentului spre grupul de partizani. Clivja dintre tovarășii lui (Mita, comandanțul, Marta) îl ajută să primească și cum, nu numai de cîte, trebuie să lupte. Dar abia spitalul îi oferă răgazul să tragă concluzii, să și analizeze trecutul prin prismă sarcinilor noile ale perioadei de pace, cînd trebuie să consolideze cu înțelepciune ceea ce obținuse în război prin curaj.

Pe patul de suferință înțărul se maturizează, vizionarea lui idifică asupra victoriei, a eroismului, ca

Filmul „Moartea se numește Engelchen”

păță o consistență realistă. Prețul acelorii maturizări au fost pus cu brutalitate de tragedie prin care a trecut partizanul. Dar abia aici, alăturat, evenimentele își oferă semnificația lor istorică, și experiențele trăite haoice, întimplătoare de adolescent, impreutese cu cumulează într-o vizionare globală, lucidă asupra vieții și morții, a eroismului și falanismului, a adeveratului și falului umanism.

„Moartea se numește Engelchen” este opera zguduitoare care vorbește despre trecut în număr, în apărare, prezentul, în amintindu-ne penitită o bătălie colosană, nu mai puțin eroică decât bravul act de curaj al partizanilor cehi.

ÎN CLIJEU: O secvență din filmul „Moartea se numește Engelchen” care rulează la cinematograful „Veac Nou”.

filmul concentrează din carteza excelentă care îi stată la bază și destinele dramatice ale altor personaje. E urmărălită — din păcate cu înegală profunzime — drama Martei, cărea războliu (dar nu numai războliu, ci și lipsa de tact, imaturitatea lui Pavel) îl distrugă.

Filmul lui Klos și Kadar formează în admîncimea materialul epic al romanului lui Manzoni, sugeră că evoluții, desfășură caracter complicate, destine împrejurabil zdrobite de războli (Măciula, Marta etc.). Există un permanent și emociionant coloconiu între trecut și prezent, dar și o rețea complexă de înțarceri care obosește uneori, fără neînțigibilă acțiunea. Fiecare moment al retrospективă și conceput ca o schiță aproape independentă — ce impune o idee, studiază un caracter, dezvoltă o concluzie etică.

Se simte în densitatea neobișnuită a scenariului prezența unei cărți valoroase. Se recunoaște maturitatea artistică a regizorilor, bogătele lor posibilități de expresie cinematografică. Cineastii folosesc multe, extrem de variate, eterogene chiar, procedee moderne de povestire: reluarea acțiunii din unghiuri diferite, suprapunerea planului prezent cu același cadru în planul imaginari (discul cu Marta), mișcările tremurante de aparat înregistrând decorul din fuga personajului (casă lui Engelchen), reverberările etc. Aparatul, minuit de un excelent operator, se mișcă nervos, înregistrând nu numai dinamică laipsorii, ci mai ales subtilitățile atmosferice, vîmăsagul emoțiilor provo-

Vesti de la Școala de mecanici agricoli din Pececa

Se pregătesc pentru concurs

Paralel cu munca de însușire a cunoștințelor predate în scopul de a deveni mecanici agricoli precepți, elevii școlii profesionale din SMT Pececa au început pregătările pentru tradiționalul concurs artistic rezervat elevilor „Cu cîntecul și jocul pe plăi bănește”.

Astfel, brigada artistică de agitație din care fac parte elevii Ioan Ciucur, Iean Trița, Gh. Cărimădă, V. I. Meszaros (din anul III), Teodor Tăcă, Stelian Feier, Arsene Fruiu (din anul II), Marin Iacob, Morar Craciun (din anul I) pregătește un nou program. Textul vorbește de grijă pe care parțial și guvernul nostru o măsărescă pentru dezvoltarea învățămintului agricol, condiție minunată de studiu și de viață create tinerelului studios. O mare parte din program tratează aspecte din cadrul școlii referitoare la învățătură, disciplina și comportarea viitorilor mecanici.

Un alt grup de elevi formează o orășătoare de muzică prezentă în cadrul de școală.

În anul acesta întregă luna de

sărbători împlinită cu 400 de ani de la nașterea genialului dramaturg englez William Shakespeare. Alături de tragedia shakespeareană „Othello” montată în stagione recăută și reluată astăzi, de comedie „A donăspreceau noapte” pusă în scenă în anul 1961, Teatrul de stat din Arad oferă în același stagiu spectacolul săzidătă și lăsată în cadrul de la operă a capodoperii shakespeareane, de astăzi la o capodoperă shakespeareană, de astăzi și lăsată în cadrul de la operă a lui Virgil Enache.

Pregătirea se desfășoară cu intensitate, elevii fiind animați de dorința de a se prezenta și mai bine decât la edițiile precedente.

Simbolul literar

La clubul SMT Pececa se organizează în aceste zile de iarnă, cînd mecanicii și elevii săraci se reunescă, o săptămână înaintea sărbătorilor de Crăciun și Anul Noul.

Zilele trecute, peste 400 de mecanicii din stațiune au participat la un simpozion literar pe tema „Mihail Eminescu”. Cu acest prilej s-a vorbit despre viața și opera genialului poet românesc etc.

Zilele trecute, peste 400 de mecanicii din stațiune au participat la un simpozion literar pe tema „Mihail Eminescu”. Cu acest prilej s-a vorbit despre viața și opera genialului poet românesc etc.

ADALBERT DAROT, coresp.

Club pentru elevi

Activitatea culturală intensă ce se desfășoară în cadrul școlii de meserilă „Vasile Roșu” din Arad a pus cu tărie nevoie de o transformare și reamenajare în acest scop o magazie nefolosită. Mobilizării să centralizeze în

UTM, elevii participă cu drag la munca voluntară pentru amenajarea clubului. În prezent au fost prestate peste 2000 de ore de munca voluntară.

PETRU CIOANEA, coresp.

Formațiile artistice să fie temeinic pregătite pentru concurs

Au mai rămas doar două săptămâni de repetiții. Astfel, dansurile au fost prezentate fragmentat, figurile repelinându-se la înînlîtuire. De asemenea, în dansurile locale nu s-a păstrat autenticitatea folclorului local.

La adresa corului din Siria și a dirijorului lui Dumitru Popovici am auzit spunându-se multe lucruri frumoase privind repertoarul bogat și bine aleș, precum și executarea reușită a unor cîntece. Totuși s-a arătat că, față de anul trecut, corul nu a progresat prea mult. Cu prilejul discuțiilor, dirijorul Paul Parandeu (de la Filarmonica de stat) a făcut unele recomandări prețioase pentru dirijorii de coruri. Vorbind despre cîntecile de masă, el a arătat că cîteva din acestea au menire de cultură din Piatra Neamă, înțelită și interpretată de formațiile artistice să fie temeinic pregătite pentru concurs

datorită lipsei de repetiții. Acestea pot fi incluse în repertoriul, însă se cere multă precizie în respectarea indicațiilor de compozitori.

Pe marginea programului prezentat de brigada artistică de agitație din Măndrulec au luat cuvîntul instrucțorii Maria Joia (Poregal Mic) și Mircea Tomis (directorul Caselor școlare de cultură). El au arătat că datorită putințelor repetițiilor facute, speciația de dans a răzăpădă, copiii au înțeles mult mai pretențioase. Acestea pot fi incluse în repertoriu, însă se cere multă precizie în respectarea indicațiilor de compozitori.

Căci în cîteva zile de la

lucru de muncă și de viață. De aceea, pe următoarele repetiții, dirijorul Paul Parandeu (de la Filarmonica de stat) a făcut unele recomandări prețioase pentru dirijorii de coruri. Vorbind despre cîntecile de masă, el a arătat că cîteva din acestea au menire de cultură din Piatra Neamă, înțelită și interpretată de formațiile artistice să fie temeinic pregătite pentru concurs.

Timpul scurt care a mai rămas pînă la 2 februarie (ziua începerii etapei II-a și a celul de al VII-le concurs) trebuie folosită mai judicios pentru ca lipsurile semnalate să fie remediate.

ST. IACOB

RECOMANDĂRI

pentru concurs

de la Radio

pe radio

</

